

Arrest

nr. 216 568 van 11 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 28 september 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat S. MICHOLT en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten. U verklaarde geboren te zijn in Janaale (provincie Lower- Shabelle) en tot de Ashraf-clan te behoren.

Uw vader werkte in een winkel van F.K.. Hij beschuldigde uw vader van diefstal. F.K. diende klacht in bij Al-Shabaab. Als straf werd uw vaders hand afgehakt. Hij stierf drie dagen later.

F.K. vroeg uw moeder ten huwelijk. Uw moeder weigerde. Toen F.K. bedreigde dat hij dit ging vertellen aan Al-Shabaab, stemde ze uiteindelijk toch in met het huwelijk. Eind 2016 trouwde ze met hem. U werd mishandeld door uw stiefvader F.K..

F.K. dwong uw zus te trouwen met een ouder lid van Al-Shabaab. Ze werd besneden en verhuisde naar de woning van de man. Omdat u bang was dat dit u ook zou kunnen overkomen, trouwde u in mei 2017 in het geheim met A.A.H. bij u thuis. U had een relatie met hem sinds 2016. Na het geheime huwelijk zouden jullie een publieke huwelijksceremonie houden. Na het geheime huwelijk werd u zwanger van A.A.H.. F.K. stelde u ook een huwelijkskandidaat voor: Ab.. Hij was eveneens lid van Al-Shabaab. U vertelde aan uw moeder dat u stiekem getrouwd was en dat u zwanger was. Uw moeder vertelde het aan F.K.. F.K. diende klacht in bij Al-Shabaab. U werd samen met A.A.H. gearresteerd door Al-Shabaab. U werd beschuldigd van ongeldig gehuwd te zijn. U zou zweepslagen krijgen na uw bevalling. Uw echtgenoot werd ter dood veroordeeld. U weet niet waar hij zich momenteel bevindt.

U werd gebracht naar een basis. U verbleef er vier à vijf maanden sinds augustus 2017. U probeerde twee keer te ontsnappen. Bij de tweede poging, op nieuwjaarsnacht, kon u ontsnappen. U ging terug naar Janale. Onderweg kwam u een vriend van uw vader tegen. Hij bracht u naar een plaats waar hij voor u zorgde. Later verbleef u in het huis van een vriendin van uw moeder. U verbleef er tien dagen. Uw moeder werd geïnformeerd dat u bij haar vriendin verbleef. Ze kwam u bezoeken. Uw moeder regelde uw reis. Twaalf dagen na haar bezoek verliet u Janale. Op 22 januari 2018 werd u in een auto gebracht naar Merca. U verbleef enkele dagen in het huis van uw tante. Op 29 januari 2018 verliet u Merca. U kwam aan in Mogadishu op 30 januari 2018. U nam het vliegtuig en kwam aan in België op 1 februari 2018.

U beviel op 28 maart 2018 in België van uw zoon, S.F.M.. U vreest dat S.F.M. bij terugkeer naar Janaale problemen zal ondervinden omwille van uw arrestatie en dat hij problemen zal hebben omdat hij zal worden beschouwd als een illegaal kind.

U legde een medisch attest neer waarin wordt verklaard dat u niet besneden bent. U verklaarde dat F.K. u wou laten besnijden en dat bij terugkeer ook de moeder van A.A.H. zou willen dat u besneden zou worden.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit uw verklaringen op de DVZ blijkt immers dat u hoogzwanger was op het moment dat uw dossier werd overgedragen aan het CGVS. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u twee maanden na uw bevalling opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS. Tijdens dit persoonlijk onderhoud werd een bijkomende pauze voorzien zodat het persoonlijk onderhoud, waarbij uw zoon aanwezig was, in de beste omstandigheden kon verlopen. (CGVS, p18)

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen

. Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde in Janale te hebben geleefd vanaf uw geboorte tot uw vertrek in januari 2018. (CGVS, p3 en p14) U verklaarde bij terugkeer naar Somalië, en meer bepaald naar Janale, vervolging te vrezen door Al-Shabaab en uw stiefvader. Daarnaast zou u bij terugkeer besneden worden. **Er dient echter te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw recente verblijf in Somalië, meer bepaald in Janale.**

Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Zo werd vastgesteld dat u niet op de hoogte bent van recente, cruciale gebeurtenissen in Janale.

U verklaarde dat Al-Shabaab de macht had op het moment dat u Janale verliet.(CGVS, p10) U verklaarde eerst dat ze aanwezig waren sinds 2008, om daarna uzelf te verbeteren en te verklaren dat ze aanwezig waren sinds 2013.(CGVS, p10) Volgens objectieve informatie hebben de overheidstroepen de macht over Janale sinds 2013. (zie administratief dossier) Gevraagd naar deze machtsvername in 2013 verklaarde u dat u zich er niets meer van kon herinneren omdat u te jong was.(CGVS, p10) U zou in 2013 vijftien jaar oud zijn geweest. Merkwaardig genoeg kon u wel vertellen over de overname van de troepen van de Afrikaanse Unie, slechts een jaar later, in 2014. U verklaarde dat ze gedurende zes maanden aanwezig waren en daarna werden verdreven door bommen van Al-Shabaab.(CGVS, p10) U wist enkel dat de troepen van andere Afrikaanse landen afkomstig zijn, maar u wist niet welk land.

U kende geen andere aanvallen in Janale. U verwees enkel naar de explosie in 2014 bij de aanval op de troepen van de Afrikaanse Unie (zie hierboven).(CGVS, p10 en p11-12) U verklaarde dat sinds deze aanval in 2014 er enkel nog een meisje werd gedood omwille van overspel en een vrouw "geslacht" omwille van spionage.(CGVS, p11) Ook in de gevangenis waar u opgesloten werd, zou nog een meisje zijn gedood.(CGVS, p11) Verder verwees u naar geen enkele andere aanval. **Dit is op zijn minst opmerkelijk te noemen, aangezien er in 2012, 2013, 2014 en 2016 vele aanvallen/gevechten/ontploffingen/handgranaten/etc. van Al-Shabaab en regeringsgezinde troepen zijn gekend.(zie administratief dossier) Bij verschillende aanvallen in 2014, 2015 en 2016 waren er verder ook machtsvernames tussen de strijdende partijen. In april 2016 waren de aanvallen zo hevig dat de meeste bewoners van de getroffen plaatsen moest vluchten. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u van deze aanvallen niet op de hoogte zou zijn, indien u werkelijk recentelijk zou hebben verbleven in Janale.(zie administratief dossier)**

Naar dergelijke gebeurtenissen verwees u op geen enkel moment tijdens het persoonlijk onderhoud, ook al werd er op verschillende manieren gevraagd naar zulke gebeurtenissen om u de kans te geven hier uitgebreid over te vertellen. Zo kende u geen aanval op markten (CGVS, p20) en verklaarde u dat er nooit een rechtbank of politiestation werd aangevallen.(CGVS, p19) Nochtans is het CGVS op de hoogte van ontploffingen van handgranaten op een markt en op een politiestation in Janale eind 2013.(zie administratief dossier) U kende geen bomaanvallen of explosies.(CGVS, p12 en p20) Nochtans was er in april 2016 een bomaanval met een drone waarbij verschillende Al-Shabaabstrijders en hoge officieren omkwamen.(zie administratief dossier) Bovendien legde u incoherente verklaringen af over de machtsituatie in Merca, de stad op slechts 15 kilometer van Janale. U verklaarde eerst dat u niet wist wie de macht heeft in Merca.(CGVS, p12) Wanneer u even later werd gevraagd waar de dichtstbijzijnde plaats was waar de overheid de macht heeft, antwoordde u plots dat dit Merca is. Het komt zeer ondoorleefd over dat u uw antwoorden veranderde en zich plots wel zaken herinnerde naargelang de vraagstelling van de dossierbehandelaar van het CGVS.

Door bovenstaande vaststellingen wordt uw recente herkomst uit Janale ongeloofwaardig geacht. Van iemand die verklaarde heel haar leven te hebben gewoond in Janale voor haar vertrek naar Europa kan men verwachten dat zij op zijn minst op de hoogte is van de hier voornoemde (talloze) ingrijpende gebeurtenissen in haar herkomstplaats.

Over deze onwetendheden verklaarde u - ter vergoelijking - dat u een meisje bent en dat u niet vaak in contact kwam met andere mensen en dat u vaak binnen bleef. U stelde verder dat uw autoritaire stiefvader uw biologische vader vermoordde en uw zus gedwongen liet huwen met een lid van Al-Shabaab.(CGVS, p15 en p16) Daarnaast bleven u en uw zus thuis omdat iedereen jullie beledigde omdat jullie niet besneden waren.(CGVS, p13) Over dit door u vooropgestelde profiel dienen echter volgende opmerkingen te worden gemaakt.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u zelfstandig en zelfredzaam genoeg bleek om stiekem te trouwen met A.A.H., ondanks het feit dat u beseftte dat F.K. en in het algemeen Al-Shabaab dit niet zouden goedkeuren.(CGVS, p13 en p15) Ook uw zus was eerder al betrapt op het moment dat ze met een zelfgekozen partner wou vluchten. F.K. besloot toen om uw zus met een lid van Al-Shabaab te laten trouwen.(CGVS, p16) Toch was u van plan om een stap verder te gaan en na uw geheim huwelijk met A.A.H. een huwelijksceremonie te doen, zodat F.K. niemand anders kon voorstellen.(CGVS, p16) Dit is overigens tegenstrijdig met uw verklaringen waarbij u stelde dat Al-Shabaab uw geheim huwelijk sowieso niet zou toelaten, zeker als de vrouw zwanger is, zoals in uw geval. Verder komt het niet geloofwaardig over dat uw moeder u niet meteen zou laten vluchten, aangezien ze de grillen van F.K. maar al te goed kende, en dat uw moeder zelfs zou vertellen aan F.K. dat u al in het geheim getrouwd was.(CGVS, p17) Bovendien kon u slechts beperkte informatie geven over F.K.. U wist niet wat zijn rol bij Al-Shabaab was.(CGVS, p5) Nochtans woonde u met hem samen sinds ze trouwden in 2016.(CGVS, p6) Indien u werkelijk steeds thuis zou zijn geweest, samen met uw moeder en F.K., zou men mogen verwachten dat u hier beter van op de hoogte zou zijn. **De door u aangehaalde problemen met uw stiefvader - lid van Al Shabaab - komen bijgevolg niet geloofwaardig over, zeker in combinatie met uw ongeloofwaardige recente herkomst uit Janale**

. Daarnaast legde u weinig overtuigende verklaringen af in verband met uw niet-besnijdenis die u aantoonde aan de hand van een medisch attest (dd 3 februari 2018). U verklaarde dat de moeder van A.A.H. u bij terugkeer zou willen besnijden en dat u zich niet zou kunnen beschermen tegen besnijdenis.(CGVS, p20) Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw moeder, uw echtgenoot A.A.H. en uw inmiddels overleden vader tegen besnijdenis zijn, zoals u verklaart voor het CGVS.(CGVS, p15) Vooral de vaststelling dat u en uw moeder zich al heel uw leven hebben kunnen verzetten tegen een besnijdenis, zeker tegenover de autoritaire F.K. is op zijn minst opvallend te noemen. Hierdoor kan worden gesteld dat u over een degelijk **netwerk beschikt die u tegen besnijdenis zou kunnen beschermen**. Bovendien legde u een hoge mate aan zelfredzaamheid aan de dag door met A.A.H. te trouwen, terwijl u zelf leek te beseffen dat dit niet zou worden geaccepteerd door F.K.. U kon dan ook de context waarin u een vrees voor besnijdenis zou hebben niet geloofwaardig maken. De vrees dat F.K. u zou dwingen om u te laten besnijden is verder ongeloofwaardig omwille van uw **ongeloofwaardige recente herkomst** (zie hierboven) die onlosmakelijk is verbonden met uw verklaringen omtrent uw asielrelaas. Hieruit kan dan ook worden besloten dat u geen vrees voor besnijdenis heeft ten op zichte van F.K.. Verder blijkt uit objectieve landeninformatie dat vrouwen die gehuwd en/of bevallen zijn een kleinere kans hebben om (her)besneden te worden aangezien het vaststaat dat ze geen maagd meer zijn (zie landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier). Het attest en uw verklaringen over het feit dat u niet besneden bent, veranderen tot slot niets aan de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over uw recente herkomst.

U legde een zwangerschapsattest en een geboorteakte van uw zoon S.F.M. neer. De informatie in de neergelegde documenten wordt niet in twijfel getrokken door het Commissariaat-generaal. Gevraagd naar de vrees die u heeft voor S.F.M., stelde u vaagweg dat "ze zouden zeggen dat [hij] illegaal is."(CGVS, p20) Verder haalde u geen andere vrees aan voor uw zoon. Deze vaag aangehaalde vrees kan bezwaarlijk worden gezien als een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer. Bovendien dient de ingeroepen vrees van uw zoon ook tegenover zijn herkomst te worden beoordeeld. U kon echter uw verklaringen over uw recente herkomstplaats niet geloofwaardig maken.(zie hierboven) Zodoende kan het Commissariaat-generaal niet vaststellen dat er een gegronde vrees voor vervolging onder de Conventie van Genève of - voor het statuut van subsidiair beschermde een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou bestaan, noch voor u, noch voor uw zoon. **De vrees die u inriep ten opzichte van uw zoon heeft verder geen invloed op al het bovengenoemde en kan de geloofwaardigheid over uw recente herkomst uit Janale niet herstellen.**

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recentelijk afkomstig te zijn uit Janale gelegen de provincie Lower-Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van recente herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Janale heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging

. De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes en reisdocumenten. (CGVS, p2) U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er meerdere aanvallen zijn gekend in Janale. (CGVS, p20) U werd eveneens gewezen op het feit dat het voor de beoordeling van uw verzoek van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. (CGVS, p2) Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek tot internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. (CGVS, p2) U bleef er echter bij dat u afkomstig bent uit Janale en dat u als meisje niet alle gevechten kon kennen en dat u niet vaak in contact kwam met mensen aangezien u binnenbleef. (CGVS, p20) Dit is geen afdoende verklaring voor uw onwetendheden.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Conform artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet kreeg u de kans om opmerkingen te geven op de notities van het persoonlijk onderhoud. Het CGVS ontving enkel de algemene opmerking dat het niet mogelijk was dat u en uw advocaat binnen de bepaalde termijn opmerkingen kunnen overhandigen. (zie administratief dossier) Deze opmerking heeft geen invloed op de inhoudelijke beoordeling van deze beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 28 september 2018 in een eerste middel een schending aan van *"artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet; Schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet; Schending van artikel 1A van het Verdrag van Genève; Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering."*

Verzoekster benadrukt dat dat ze wel degelijk op de hoogte was van de voortdurende machtsstrijd in Janale. Ze wijst op haar verklaringen uit haar persoonlijk onderhoud van 24 mei 2018 en stelt dat ze wist verzoekster dat *"Al-Shabaab, regeringstroepen en eveneens troepen van de Afrikaanse Unie vochten in de regio (administratief dossier verweerster, gehoorverslag verzoekster, 24 mei 2018, p. 10-11)"*. Zij stelt dat het voor de plaatselijke bevolking, waaronder verzoekster, echter vrijwel onmogelijk is te weten wie op welk moment precies aan de macht is en voor hoe lang. Verzoekster legt uit dat de situatie dermate volatiel is dat verzoekster zich hoofdzakelijk de ontploffingen kan herinneren, maar geen concrete gevechten. Ze herneemt dat ze zich de explosies in 2014 gedurende de aanval op de troepen van de Afrikaanse Unie herinnert (administratief dossier verweerster, gehoorverslag verzoekster, 24 mei 2018, p. 10-12), maar dat zij dergelijke gebeurtenissen niet kan plaatsen in een bredere politieke context, laat staan dat verzoekster zich in dergelijke precare veiligheidssituatie zich elke aanval nog voor de geest zou kunnen halen. Verzoekster benadrukt dat zij sinds haar geboorte vrijwel dagelijks aanslagen heeft gekend, maar dat zij zich geen concrete data kan herinneren.

Verzoekster meent dat het niet hoeft te verbazen dat zij zich de bijzonder onveilige situatie nog wel voor de geest kon halen zonder daarbij concrete details te kunnen geven en verwijst naar objectieve informatie die aantoonde dat de wijze waarop het geheugen functioneert sterk verschilt van persoon tot persoon (stuk 3, United Nations High Commissioner for Refugees, *"Beyond Proof, credibility assessment in EU Asylum Systems"*, mei 2013, p. 57, te raadplegen op: <http://www.unhcr.org/51a8a08a9.pdf>). Verzoekster voegt eraan toe dat herinneringen geen exacte weergaven vormen van de werkelijkheid, maar beïnvloed worden door tal van externe en interne factoren, waardoor deze na verloop van tijd meer een reflectie gaan worden van hoe een persoon een bepaalde gebeurtenis ervaren heeft. Zij voert aan dat het gegeven dat verzoekster zich de aanvallen op de markt of de rechtbank niet meer zou kunnen herinneren (stuk 1, p. 2) niet wegneemt dat ze zich kan herinneren dat de veiligheidssituatie voortdurende fluctueerde.

Verzoekster betoogt verder dat verweerder voorbijgaat aan de impact van traumatische gebeurtenissen op de werking van het geheugen en het gemoed van verzoekster. Verzoekster herneemt dat ze zwanger was toen ze in haar herkomstland werd vervolgd en opgesloten, een bijzonder traumatische ervaring. Ze stelt dan ook immense druk te staan en dat haar traumatische verleden op haar weegt. Het mag volgens verzoekster dan ook niet verbazen dat ze gedurende het persoonlijk onderhoud van 24 mei 2018 niet alles in detail kon vertellen (stuk 3, United Nations High Commissioner for Refugees, *"Beyond Proof, credibility assessment in EU Asylum Systems"*, mei 2013, p. 61-64, te raadplegen op: <http://www.unhcr.org/51a8a08a9.pdf>).

Waar verweerder veel belang hecht aan het feit dat verzoekster aanvankelijk geen informatie kon geven over de stad Merca, maar vervolgens wel kon vertellen dat de overheid de macht heeft in die stad (stuk 1, p. 2), meent verzoekster dat niet onredelijk is aan te nemen dat een herformulering van bepaalde vragen andere antwoorden kan uitlokken, in het bijzonder wanneer deze nog eens vertaald moeten worden door een tolk.

Verzoekster wijst op haar bijzonder kwetsbaar profiel: ze is ongeschoold, niet besneden en was zwanger van een man waarmee ze in het geheim getrouwd was, tegen de wensen van haar stiefvader en Al Shabaab in. Zij meent dat verweerder op geen enkele wijze rekening hield met dit profiel en verwijst naar stuk 3 (United Nations High Commissioner for Refugees, *"Beyond Proof, credibility assessment in EU Asylum Systems"*, mei 2013, p. 67, te raadplegen op: <http://www.unhcr.org/51a8a08a9.pdf>).

Verder voert zij aan dat het niet aan verweerder toekomt om verzoekster te wijzen op welke keuzes ze al dan niet had moeten maken, om vervolgens op grond van reeds gemaakte keuzes het verhaal van verzoekster af te doen als ongeloofwaardig (stuk 3, United Nations High Commissioner for Refugees, *"Beyond Proof, credibility assessment in EU Asylum Systems"*, mei 2013, p. 183-184, te raadplegen op: <http://www.unhcr.org/51a8a08a9.pdf>).

Verzoekster merkt tevens op dat haar moeder de stiefvader van verzoekster, F.K., had ingelicht over de zwangerschap in de hoop dat deze verzoekster niet meer zou dwingen met een ander te huwen en dat het gegeven dat de situatie van verzoekster hierdoor nog problematischer werd dit relaas evenwel niet ongeloofwaardig maakt (stuk 1, p. 3).

Waar verweerder het ongeloofwaardig acht dat verzoekster niet op de hoogte is van de precieze rol van F.K. binnen Al Shabaab, temeer daar verzoekster samenwoonde met haar moeder en F.K. (stuk 1, p. 3), merkt verzoekster op dat verweerder onvoldoende rekening houdt met de specifieke socioculturele omstandigheden waarin verzoekster en haar familie verkeren. Zij wijst erop dat het niet de gewoonte is om dergelijke informatie uit te wisselen, ook al woonde men samen. Zelfs al zou de moeder van verzoekster geweten hebben wat de specifieke rol was van F.K., dan nog zouden dergelijke privéaangelegenheden niet worden besproken, zelfs niet tussen een moeder en haar eigen dochter.

Wat betreft het risico op besnijdenis ingeval van terugkeer, benadrukt verzoekster dat zij zich in het verleden kon verzetten tegen besnijdenis omdat haar vader haar hierin steunde. Zij betoogt dat zij met de dood van haar vader de belangrijkste steunpilaar van haar beschermingsnetwerk verloor. Zij wijst tevens op de verregerende socio-culturele repercussies en dat de praktijk nog steeds wijdverspreid is en niet-besnijdenis eerder een uitzondering is (COI Focus *"Somalië: Defibulatie en herinfibulatie bij geïnfibuleerde vrouwen in Zuid- en Centraal-Somalië"*, 13 juni 2016, p. 4). Zij meent dat zij als niet-besneden vrouw in Somalië opnieuw in afzondering zal moeten leven en een inferieure positie bekleden in de samenleving.

In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 48/4, § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

Verzoekster herneemt haar argumenten uit het eerste middel.

Zij haalt artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet aan, waarin wordt bepaald dat de asielinstanties vanaf 10 oktober 2006 automatisch een onderzoek naar bijkomende bescherming dienen te voeren.

Verzoekster stelt dat, indien *"uw raad, van oordeel is dat de problemen waar verzoekster in Somalië mee te kampen heeft vooral gesitueerd moeten worden als intra-familiaal geweld, zonder de aanwezigheid van een duidelijke religieuze of politieke component, of zonder dat verzoekers positie als vrouw hiertoe aan de grondslag ligt, dan nog komt verzoekster minimaal in aanmerking voor subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4 § 2, a) of b)"*.

In een derde middel voert verzoekster een schending aan van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

Verzoekster benadrukt dat ze de Somalische nationaliteit heeft en afkomstig is uit de stad Janaale. Verzoekster verwijst naar drie recente arresten van de Raad (stuk 5, arrest RvV nr. X van 11 april 2018; stuk 6, arrest RvV nr. X van 28 juni 2018; stuk 7, arrest RvV nr. X van 3 juli 2018), waarin de Raad *"duidelijkheid verschaft omtrent de verplichtingen van verweerder wanneer die laatste van mening is dat de recente herkomstregio van een verzoeker om internationale bescherming niet vaststaat. Wanneer verweerder niet twijfelt aan de afkomst van verzoeker, noch aan diens nationaliteit, dient verweerder nog altijd op gegronde wijze de toepassingsvoorwaarden van artikel 48/5, §3 van de*

Vreemdelingenwet te onderzoeken. Verweester moet eveneens voorstellen in welk deel van het land de verzoeker zich alternatief zou kunnen vestigen. Verzoeker moet nog steeds veilig en legaal in dat deel van het land kunnen reizen en toestemming krijgen om er binnen te komen en een redelijke kans krijgen om zich daar te vestigen.”.

Verzoekster merkt op dat verweerder nergens expliciet vermeldt dat verzoekster niet van Somalië afkomstig zou zijn, noch dat ze de Somalische nationaliteit niet heeft.

Verzoekster betoogt dat ze wel afkomstig is uit Janaale en herneemt haar argumentatie uit het eerste middel. Verzoekster merkt op dat verweerder in de bestreden beslissing telkens opwerpt *“geen geloof te kunnen hechten aan de ‘recente’ afkomst van verweester.”*. Op basis van een zogezegd onvermogen om een duidelijk beeld te geven de recente veiligheidsincidenten in een bepaald gebied, kan immers volgens verzoekster onmogelijk besloten worden dat zij haar originele afkomst niet kon bewijzen. Zij betoogt dat verweerder minstens impliciet erkent *“dat verzoekster uit Somalië en Janale afkomstig is, de twijfel van verweester kan, op basis van haar eigen argumentatie, slechts betrekking hebben op het permanente/recente karakter van dit verblijf.”*. Zij stelt dat verweerder in de bestreden beslissing dan ok heeft nagelaten *“de voorwaarden van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet te onderzoeken, en heeft op geen enkele wijze een mogelijk intern vluchtalternatief aangetoond. Bijgevolg dient vooreerst de veiligheidssituatie in de plaats van herkomst te worden onderzocht.”*.

Verzoekster bespreekt de veiligheidssituatie in Somalië en (de omgeving van) Janaale en baseert zich hierbij op objectieve informatie, neergelegd bij het verzoekschrift (stuk 8, EASO Country of Origin Information Report – Somalia Security situation, december 2017, te raadplegen op: https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_somalia_security_situation.pdf; stuk 9, UN Security Council, Report of the Monitoring Group on Somalia and Eritrea pursuant to Security Council resolution 2244 (2015): Somalia, te raadplegen op: http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/2016/919; stuk 10, ECOI, Security Situation in Somalia, 27 juli 2018, te raadplegen op: <https://www.ecoi.net/en/countries/somalia/featured-topics/security-situation/>).

Verder verwijst verzoekster naar artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet en voert aan dat er op geen enkele manier nagegaan is of verzoekster redelijkerwijze over een intern vluchtalternatief zou kunnen beschikken in Somalië.

In hoofddorde wordt gevraagd om de *“beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 28 augustus 2018, met kennisgeving op 28 augustus 2018 m.b.t. verzoekster te vernietigen en te hervormen en verzoekster het statuut van vluchteling overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag van Genève en artikel 48/3 Vreemdelingenwet toe te kennen, minstens de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.”*.

In ondergeschikte orde wordt gevraagd om de *“beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 28 augustus 2018, met kennisgeving op 28 augustus 2018 m.b.t. verzoekster te vernietigen en te hervormen en verzoekster subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 Vreemdelingenwet toe te kennen.”*.

2.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster volgende stukken:

“3 UNHCR, Beyond Proof, Credibility Assessment in EU Asylum Systems: Full Report, May 2013, te raadplegen op: www.refworld.org/docid/519b1fb54.html;

4. Medisch attest opgesteld door dr. H Mortada, dd. 3 februari 2018;

5. Arrest RvV nr. 202 226 van 11 april 2018;

6. Arrest RvV nr. 206 172 van 28 juni 2018;

7. Arrest RvV nr. 206 450 van 3 juli 2018;

8. EASO Country of Origin Information Report; Somalia Security situation, december 2017, te raadplegen

op: https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_somalia_security_situation.pdf;

9. UN Security Council, Report of the Monitoring Group on Somalia and Eritrea pursuant to Security Council resolution 2244 (2015): Somalia, te raadplegen op: http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/2016/919;

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet haar voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit haar verklaringen.

Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. X; RvS 12 februari 2003, nr. X). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar zij jarenlang gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom zij gevlucht is.

2.4.2. Aangezien verzoekster verklaart te zijn geboren op 8 januari 1997 in Janaale, district Marka, provincie Lower Shabelle, Somalië en aldaar te hebben gewoond tot haar vlucht op 22 januari 2018 (verklaring DVZ, punten 4, 5, 10; notities van het persoonlijk onderhoud van 24 mei 2018 (hierna: notities), p. 11), kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij haar hele leven in Janaale, Somalië heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoekster over alle geografische, maatschappelijke en socio-politieke aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoekster haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoekster ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoekster kon toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met haar sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoeksters geografische en socio-politieke kennis is echter ernstig ontoereikend.

2.4.3. Vooreerst ondergraaft verzoeksters onbekendheid met de opeenvolgende machtshebbers en recente ingrijpende gebeurtenissen in (de omgeving van) Janaale haar beweerde recente herkomst uit deze stad. Zo verklaarde verzoekster dat Al Shabaab de macht had op het moment dat zij Janaale verliet, met name januari 2018 (notities, p. 10).

Zij stelde eerst dat ze aanwezig waren sinds 2008, om vervolgens zichzelf te verbeteren in dat ze aanwezig waren sinds 2013 (notities, p. 10). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt nochtans dat de overheidstroepen in 2013 de macht hadden in Janaale en dat ze op regelmatige

basis werden aangevallen door Al Shabaab strijders (*“ACLEDBase Somalia”*). Bovendien blijkt dat er in 2012, 2015 en 2016 machtsovernames waren tussen de strijdende partijen (*“ACLEDBase Somalia”*; *“Somalia and AU troop recapture Janaale town from Al Shabaab”* van 5 april 2016). Gevraagd naar deze machtsovername in 2013 verklaarde verzoekster dat zij zich er niets meer van kon herinneren omdat ze te jong was (notities, p. 10). Verzoekster was in 2013 echter vijftien jaar oud, zodat kan verwacht worden dat verzoekster zich dergelijke ingrijpende gebeurtenissen wel degelijk zou kunnen herinneren en dat haar ouders haar verwittigden tegen het mogelijke gevaar. Dit klemte te meer nu zij over de overname van de troepen van de Afrikaanse Unie, slechts een jaar later, in 2014 vertelde (*“Ze namen de macht ooit. De Afrikaanse Unie-troepen werden daar gebracht. Ze bleven enkel voor 6 maanden. AS gooide bommen op de plaats waar ze woonden. Sommige werden gedood en de andere zijn weggegaan.”*, notities, p. 10). Verzoekster wist voorts slechts dat de troepen van andere Afrikaanse landen afkomstig zijn, maar niet uit welk land (notities, p. 11). Nochtans hadden de AMISOM troepen een basis in Janaale (*“ACLEDBase Somalia”*), zodat niet onredelijk is aan te nemen dat verzoekster zou weten welke nationaliteit de soldaten hadden, indien ze toen werkelijk in Janaale woonde. Verzoeksters kennis blijft theoretisch en beperkt.

2.4.4. Waar verzoekster in haar verzoekschrift aanvoert dat ze op de hoogte was van de voortdurende machtsstrijd in Janaale maar dat het voor de plaatselijke bevolking, waaronder zijzelf, vrijwel onmogelijk is te weten wie op welk moment precies aan de macht is en voor hoe lang, merkt de Raad op dat nochtans redelijk is te verwachten dat verzoekster met anekdotes of met levendige dagelijkse herinneringen kan vertellen welke militie/krijgsheren/groeperingen haar eigen dorp en regio onder controle hadden. Dergelijke kennis is immers om veiligheidsredenen cruciaal zodat kan aangenomen worden dat zowel in de familie, tussen vrienden en in de stad wordt gesproken over deze essentiële kwesties.

2.4.5. Verder bleek verzoekster niet op de hoogte van andere aanvallen in Janaale. Zij verwees enkel naar de explosie in 2014 bij de hierboven vermelde aanval op de troepen van de Afrikaanse Unie (notities, p. 10; p. 11-12). Verzoekster gaf aan dat sinds deze aanval in 2014 er enkel nog een meisje werd gedood omwille van overspel, een vrouw *“geslacht”* werd omwille van spionage en een meisje gedood werd in de gevangenis waar verzoekster was opgesloten (notities, p. 11). Nochtans blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat er zich in 2012, 2013, 2014 en 2016 43 gewelddadige incidenten voordeden in (de omgeving van) Janaale, waaronder vele aanvallen en gevechten tussen Al Shabaab en regeringsgezinde troepen (*“ACLEDBase Somalia”*). Er dient opgemerkt dat verzoekster uitgebreid de kans kreeg te vertellen over ingrijpende gebeurtenissen in Janaale en dat er op verschillende manieren gevraagd werd naar dergelijke gebeurtenissen. Verzoekster wist niet van een aanval op de markt (notities, p. 20) en stelde zij dat dat er nooit een rechtbank of politiestation werd aangevallen (notities, p. 19), terwijl de informatie toegevoegd aan het administratief dossier ontploffingen van handgranaten op een markt en een hit-and-run aanval op een politiestation in Janaale eind 2013 beschrijft (*“ACLEDBase Somalia”*). Verzoekster was evenmin op de hoogte van bomaanvallen of explosies (notities, p. 12, p. 20), terwijl de informatie in het administratief dossier aangeeft dat in april 2016 een bomaanval met een drone was, waarbij verschillende Al Shabaabstrijders en hoge officieren omkwamen (EASO *“Country of Origin Information Report – Somalia security situation”* van december 2017, p. 89; *“AU mission says several al Shabaab commanders killed in Somalia”* van 5 april 2016). Verzoeksters onwetendheid met betrekking tot deze aanvallen en de hiermee gepaard gaande machtsovernames loochenen haar voorgehouden aanwezigheid in Janaale. Ook de vaststelling dat verzoekster verklaarde dat de mensen, behoudens ingeval van overstromingen, Janaale nooit ontvluchtten (notities, p. 9), terwijl de informatie toegevoegd aan het administratief dossier vermeldt dat de aanvallen in april 2016 zo hevig waren dat bewoners van de getroffen plaatsen moest vluchten, ondergraft haar herkomst uit Janaale (*“ACLEDBase Somalia”*).

2.4.6. Waar kan worden aangenomen dat verzoekster niet elke aanval tot in de details kan toelichten, kan wel worden verwacht dat zij zou weten of er al dan niet al een aanslag op de markt of het politiestation werd gepleegd, wanneer hiernaar gevraagd. Dergelijke feiten zijn immers geen details, doch gebeurtenissen waarvan kan verwacht worden dat verzoekster deze zich zou herinneren, indien ze op dat moment in Janaale woonde.

2.4.7. Verzoekster betoogt voorts in haar verzoekschrift dat de traumatische gebeurtenissen een impact hebben op de werking van haar geheugen en haar gemoed, zodat niet mag verbazen dat ze gedurende haar persoonlijk onderhoud niet alles tot in het detail kon vertellen. Uit een eenvoudige lezing van het gehoorverslag blijkt geenszins dat verzoekster zich bepaalde feiten niet herinnert omwille van haar

voorgehouden traumatische ervaringen. De dossierbehandelaar heeft manifest eenvoudige en duidelijke vragen gesteld, die verzoekster goed kon volgen en waarvan zij de logica en de inhoud correct begreep. Aan verzoekster werden bovendien zowel open als concrete vragen gesteld. Bij de vraag of verzoekster nog iets aan haar asielaanvraag had toe te voegen, maakte zij, noch haar raadsman, melding van een verwarde psychologische toestand waarin zij zou verkeren, noch wordt dit anderszins geadstrueerd, bijvoorbeeld door het voorleggen van een medisch getuigschrift. Overigens licht verzoekster ook thans niet toe welke trauma's dermate zwaar waren, dat ze aanleiding geven tot geheugenstoornissen. Aldus is geenszins aangetoond dat verzoeksters voorgehouden traumatische gebeurtenissen een impact gehad hebben op haar verklaringen.

2.4.8. Bovendien legde verzoekster incoherente verklaringen of over de machtsituatie in Marka, een stad op slechts 15 kilometer van Janaale. Zo verklaarde zij eerst dat zij niet wist wie aan de macht is in Marka (notities, p. 12), terwijl zij even later, wanneer haar gevraagd werd naar de dichtstbijzijnde plaats waar de overheid de macht heeft, plots stelde dat dit Marka is (notities, p. 12). Het gegeven dat verzoekster haar antwoorden veranderde en zich plots wel zaken herinnerde naargelang de vraagstelling van de *protection officer* wijst op ingestudeerde kennis en ondergraaft aldus haar voorgehouden herkomst uit de regio.

2.4.9. Voorts toont het gegeven dat verzoekster verklaarde dat Al Shabaab toestaat dat meisjes besneden worden (notities, p. 15) aan dat verzoekster nooit onder de controle van Al Shabaab heeft geleefd. Immers, uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Al Shabaab de praktijk van VGV niet steunt, waarbij zelfs melding wordt gemaakt van een verbod op infibulatie door Al Shabaab (COI Focus "*Somalië: Defibulatie en herinfibulatie bij geïnfibuleerde vrouwen in Zuid- en Centraal-Somalië*" van 13 juni 2016, p. 4). Dergelijke vaststellingen ondergraven dan ook niet enkel haar voorgehouden herkomst uit Janaale, Somalië, nu Al Shabaab - zij het niet continu - de controle over de stad had de laatste jaren, maar ook haar bekendheid met Somalië.

2.4.10. Verder blijkt verzoeksters geografische kennis onaannemelijk ontoereikend. Zo stelde verzoekster dat Marka ten noordwesten van Janaale ligt (notities, p. 4), terwijl het Janaale is dat ten noordwesten van Marka ligt ("*ACLED Database Somalia*"; kaart Marka district). Voorts kent verzoekster geen dorpen in de omgeving van Janaale die dichtbij de rivier de Shabelle liggen (notities, p. 8). Waar ze even later stelde dat de steden Jowhar en Beledweyne aan de rivier liggen (notities, p. 8), dient opgemerkt dat deze niet te vinden zijn op de kaart van het Marka district (zie kaart Marka district). Verzoekster (her)kende Sagaaroolle niet (notities, p. 12), nochtans een dorp gelegen op zo'n 10 kilometer van Janaale (zie kaart Marka district). Verzoeksters fragmentarische kennis, waarbij ze geen nabije dorpen kan aanduiden die aan de rivier liggen maar wel verder afgelegen steden, wijst op (gebrekig) ingestudeerde kennis.

2.4.11. Gelet op voorgaande hecht de Raad geen geloof aan verzoeksters voorgehouden herkomst uit Janaale, Somalië. Aldus zijn de geopperde vervolgingsfeiten, die zich in Janaale zouden afgespeeld hebben, evenmin geloofwaardig. Dit klemt te meer nu verzoekster slechts beperkte informatie kon geven over haar stiefvader F.K. en niet kon aangeven welke rol hij bij Al Shabaab had (notities, p. 5), terwijl F.K. centraal in haar relaas staat en zij bovendien sinds 2016 met hem samenwoonde (notities, p. 6). Verder verklaarde verzoekster dat zij van plan was om na haar geheim huwelijk met A.A.H. een huwelijksceremonie te doen, zodat F.K. niemand anders kon voorstellen (notities, p. 16), wat onverzoenbaar is met haar verklaringen waarbij zij stelde dat Al Shabaab een geheim huwelijk sowieso niet zou toelaten, zeker als de vrouw zwanger is, zoals in verzoeksters geval (notities, p. 17). Evenmin kan worden ingezien waarom verzoeksters moeder F.K. zou inlichten over verzoeksters geheime huwelijk, nu zij had kunnen weten hoe F.K. zou reageren (notities, p. 17).

2.4.12. Waar verzoekster aanvoert dat zij de rol van F.K. bij Al Shabaab niet kent omdat het, rekening houdend met de specifieke socioculturele omstandigheden, niet de gewoonte is om dergelijke informatie uit te wisselen, betreft dit een blote bewering die verzoekster met geen enkel objectief element aantoont.

2.4.13. Verzoekster wijst in haar verzoekschrift op haar bijzonder kwetsbaar profiel: ze is ongeschoold, niet besneden en was zwanger van een man waarmee ze in het geheim getrouwd was, tegen de wensen van haar stiefvader en Al Shabaab in.

Wat betreft verzoeksters aangehaalde profiel, merkt de Raad op dat verzoekster voldoende zelfstandig en zelfredzaam bleek om een geheim huwelijk met A.A.H. te sluiten, tegen de wil van F.K. en Al Shabaab (notities, p. 13, p. 15), en zelfs de bedoeling had om na haar geheim huwelijk een ceremonie te doen, zodat F.K. geen andere huwelijkspartner zou kunnen voorstellen (notities, p. 16). Verzoeksters

gebrek aan scholing kan voorts niet overtuigen als verschoning voor haar ontoereikende kennis over de geografische en socio-politieke aspecten van de dagelijkse realiteit van haar beweerde regio van herkomst. Immers, van een persoon zonder opleiding kan redelijkerwijs wel worden verwacht dat zij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op eenvoudige en elementaire vragen in verband met haar directe leefomgeving. Verzoekster kan bezwaarlijk menen dat het gebrek aan scholing haar inherente verstandelijke vermogens heeft aangetast.

2.4.14. Het door verzoekster bij het CGVS neergelegde medisch attest waaruit blijkt dat verzoekster niet besneden is doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen omtrent haar herkomst.

2.4.15. Waar verzoekster nog verklaarde dat zij vreest om ingeval van terugkeer besneden te worden door de moeder van A.A.H. (notities, p. 20), herneemt de Raad dat verzoekster niet uit Somalië afkomstig is en niet aanduidt wat dan wel haar land van herkomst is, zodat niet kan worden aangenomen dat haar vrees ten aanzien van dit land moet worden onderzocht. Gezien geen geloof wordt gehecht aan haar Somalische nationaliteit, is evenmin geloofwaardig dat verzoekster *“als niet-besneden vrouw [...] in Somalië opnieuw in afzondering [zal] moeten leven en een inferieure positie bekleden in de samenleving”*. Bovendien is het gegeven dat verzoekster niet besneden is net een indicatie dat verzoekster niet afkomstig is uit Somalië, gezien uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de overgrote meerderheid van de vrouwen in Zuid- en Centraal-Somalie een besnijdenis ondergingen (*“Volgens data van 2006 heeft 98 % van de vrouwen in Zuid- en Centraal-Somalie een vorm van genitale verminking ondergaan.”*, COI Focus *“Somalië: Defibulatie en herinfibulatie bij geinfibuleerde vrouwen in Zuid- en Centraal-Somalie”* van 13 juni 2016, p. 4) en verzoekster niet aannemelijk weet toe te lichten waarom zij, in dergelijke Somalische context, uitzonderlijk niet besneden werd.

Zelfs al waren verzoeksters nationaliteit en regio van herkomst wel geloofwaardig, *quod non*, dan nog kunnen verzoeksters argumenten inzake besnijdenis niet overtuigen. Vooreerst dient opgemerkt dat verzoeksters moeder en haar echtgenoot A.A.H. gekant zijn tegen besnijdenis (notities, p. 15). Bovendien dient worden vastgesteld dat verzoekster zich al heel haar leven heeft kunnen beschermen tegen besnijdenis, zodat redelijkerwijs kan worden aangenomen dat verzoekster over een degelijk netwerk beschikt die haar tegen besnijdenis zou kunnen beschermen. Hoewel verzoekster in haar verzoekschrift aangaf dat zij met de dood van haar vader haar belangrijkste steunpilaar van haar beschermingsnetwerk verloor, merkt de Raad op dat verzoekster er ook na de dood van haar vader in slaagde zich te beschermen tegen een besnijdenis. Waar verzoekster stelde dat haar stiefvader F.K., die tevens Al Shabaab lid is, haar *“altijd [wou] besnijden”* (notities, p. 18), valt dit niet te rijmen met de informatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat Al Shabaab tegen de praktijk van besnijdenis is. Bovendien legde verzoekster een hoge mate aan zelfredzaamheid aan de dag door met A.A.H. te trouwen, terwijl zij zelf leek te beseffen dat dit niet zou worden geaccepteerd door F.K. (notities, p. 16). Verzoekster maakt haar vrees voor besnijdenis aldus niet aannemelijk.

2.4.16. Wat betreft het door verzoekster voorgelegde zwangerschapsattest en de geboorteakte van haar zoon S.F.M. neer, dient opgemerkt dat de informatie in de neergelegde documenten niet ter discussie staat. Waar verzoekster stelt dat ze vreest dat ze zouden zeggen dat haar zoon illegaal is (notities, p. 20), dient opgemerkt dat verzoekster haar identiteit en nationaliteit niet aantoonst en hoe dan ook de ingeroepen vrees van verzoeksters zoon ten aanzien van zijn herkomst moet worden onderzocht en dat verzoekster geen geloofwaardige verklaringen aangaande haar herkomst heeft afgelegd.

2.4.17. Waar verzoekster nog verwijst naar arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, gaat zij eraan voorbij dat de rechtspraak van de Raad geen precedentwerking heeft. Bijkomend kan worden herhaald dat door de devolutieve kracht van het beroep de Raad niet gebonden is door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.4.18. Verzoekster beperkt zich tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die bovenstaande vaststellingen in een ander daglicht kunnen stellen.

2.4.19. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofdte van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoot noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Janaale, Somalië.

2.5.2. Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Janaale, Somalië niet aantoot, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Janaale, Somalië.

Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. De verwijzingen naar rapporten in het verzoekschrift – EASO Country of Origin Information Report “*Somalia Security situation*” van december 2017; UN Security Council “*Report of the Monitoring Group on Somalia and Eritrea pursuant to Security Council resolution 2244 (2015): Somalia*”; ECOI “*Security Situation in Somalia, 27 juli 2018*” – zijn dan ook niet nuttig. Het is in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de procedure haar ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer gezien verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. De overige onderdelen van de middelen kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

2.7. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.7.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.7.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK